

Bougie sleutel tot Succes
Hoefseweg 2B
5437 PS Beers

Tel.: 06-18465410
www.bougiesleuteltotsucces.nl
mjlemmen.zpzorg@gmail.com

Aan klachtbegeleider gemeente Gennep, teammanager sociaal domein,
het college van B&W en Gemeenteraad
van de gemeente Gennep
gemeente@gennep.nl

Datum: 25 juli 2024

Onderwerp: Klachten m.b.t. cliënt Wmo

- communicatie
- vermindering dagdelen dagbesteding
- uitblijven dienstverleningsovereenkomst

Allereerst wil ik mij aan u voorstellen;

Mijn naam is Marie-José Lemmen, eigenaar van Bougie sleutel tot succes, een kleinschalige dagbestedingsplek voor jongeren in Beers.

Bewust kleinschalig om zo, juist de jongeren die niet mee kunnen in een grotere setting, een veilige plek te bieden. In onze werkplaats wordt er gesleuteld aan brommers, scooters, motoren en auto's. Het motto is "je hoeft nog niets te kunnen, maar wel willen leren".

Leren sleutelen, leren slopen, leren lassen, leren schuren, leren spuiten, maar vooral in je eigen tempo weer de weg vinden naar jezelf. Alles zonder druk. Ontdekken waar je kwaliteiten liggen.

Vaak hoor ik van ouders, deelnemers, Wmo consultants, coaches, begeleiders, managers van instellingen; goed dat je er bent, dit soort plekken zijn er veel te weinig. Zelf denk ik daar ook zo over.

In 2020 ben ik fulltime gestart met Bougie, na een lange periode bij MWP Houtmaatjes gewerkt te hebben als verantwoordelijke voor de zorg aan de deelnemers, een prachtige plek.

Daar zag ik ook dat jongeren iets anders vragen dan de wat oudere deelnemers. Door gebrek aan dit soort plekken voor jongeren, komen zij thuis te zitten en door gebrek aan zinvolle invulling van hun dag gaan ze zich nog slechter voelen. Denk aan sociaal isolement, depressie, verslaving, agressie in de thuissituatie of op straat. Daarom heb ik Bougie sleutel tot succes opgezet.

Ondertussen heb ik een prachtige werkplaats en bied ik gemiddeld aan 4 tot 5 deelnemers per dag, dagbesteding. Deze hebben een Wmo of Wlz indicatie. Naast mij heb ik een fantastische chef werkplaats, tevens ervaringsdeskundige, in dienst kunnen nemen vanuit een traject voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. De begeleiding van de cliënten bij Bougie is dus 1 op 2.

Tot zover mijn korte introductie.

Communicatie

Aangezien ik niet ben toegelaten tot de nieuwe aanbesteding 2022, heb ik in het verleden al een aantal keer een Dienstverleningsovereenkomst (DVO) niet gecontracteerde zorg afgesloten voor een cliënt uit de gemeente Gennep.

Deze cliënt is tijdelijk naar de gemeente Venray verhuisd om daar begeleid te gaan wonen en therapieën te volgen. 3 x per week bleef deze cliënt vanuit Venray naar Bougie komen. Iedereen, ook reclassering, zag het belang van Bougie. Aangezien dit traject in Venray ten einde liep is er tijdig door de betrokken begeleidende instantie (Met GGZ) en de gemeente Venray contact opgezocht met de WMO consulente van de gemeente Gennep, om de beschikking naadloos over te laten gaan op het moment van verhuizing.

Op 26 januari jl. hebben wij in een gezamenlijk overleg, met alle betrokken partijen, waaronder ook de gemeentes Gennep en Venray, afgesproken om het PGB-traject over te laten nemen door de gemeente Gennep. Zoals vervolgens binnen het Ronde Tafel Overleg (RTO) op 20 februari jl. verder besproken en bevestigd. De gemeente Gennep neemt de nog lopende indicatie van de gemeente Venray over (deze loopt tot 30 april). Daarna zou er met ingang van 1 mei een nieuwe aanvraag PGB worden ingezet door de gemeente Gennep.

Op 7 maart jl., was de betrokken Wmo consulente van de gemeente Gennep bij Bougie en hebben we alles besproken wat er nodig is voor de vernieuwde PGB aanvraag voor Bougie. Uren, dagen, tarieven. Vervolgens is het budgetplan diezelfde week nog naar de WMO consulente verstuurd. Daarna is er via de mail herhaaldelijk geïnformeerd naar de status van de aanvraag, door mij.

Op 26 maart geeft de Wmo consulente aan dat men bezig is met de afronding van de aanvraag PGB. Op 2 april wordt deze vraag opnieuw gesteld door mij, vanwege het uitblijven van een reactie en geeft de Wmo consulente aan dat dit deze week wordt afgerond en dat de nieuwe indicatie voor Bougie per 1 mei 2024 ingaat.

Als ik dan op 22 april bel, omdat ik nog geen PGB overeenkomst voorbij heb zien komen, blijkt dat dit al die tijd nog niet is opgepakt.

Daarna wordt er in een gesprek met Met GGZ, los van mij, een voorstel geopperd waarvan ik geen weet heb en waar ik ook niet achter kan staan. De gemeente wil dat Bougie via Met GGZ een onderaannemersschap toepast, terwijl client 32 uur per week bij Bougie is en 1 a 2 uur bij Met GGZ. Er is met de Wmo consulente duidelijk afgesproken dat er voor Bougie een PGB zou worden aangevraagd en volgens de consulente was dit allemaal in kunnen en kruiken. Nu blijkt dit niet zo te zijn.

Daarnaast vind ik het vervelend dat ik niet word meegenomen in het vele mailverkeer, met andere betrokkenen, zeker als dit ook betrekking heeft op de plek van cliënt bij Bougie.

Ik heb de consulente op 22 april een vraag gesteld over de status van de aanvraag bij Bougie. Zij zou mij diezelfde dag nog het (concept) aanvraag PGB opsturen. Echter heb ik hier niets meer over terug gehoord, Met GGZ en ouders wel. Ik, die de vraag aan de consulente had gesteld, niet. Ik vind dit vreemd.

Het blijven hangen van deze aanvraag heeft wederom ook consequenties voor mij. Als kleinschalige dagbesteding heeft het uitblijven van maandelijkse betalingen gevolgen voor mij. Ik begrijp dat dit met terugwerkende kracht wordt afgehandeld, maar dat had niet hoeven als er tijdig was ingesprongen op de vraag die er al ligt vanaf 26 januari 2024.

Ondertussen zijn er meerder gesprekken geweest en op 15 mei ook met de teammanager Sociaal Domein en consulente van de gemeente Gennep, om deze situatie te bespreken vanwege de grote

onduidelijkheid voor zowel cliënt als Bougie. Mede ook door een ingediende klacht van de ouders over het hele reilen en zeilen rondom deze casus.

Vermindering dagdelen dagbesteding

De afspraken met de Wmo consulente, cliënt en mij om de dagbesteding in te zetten voor 4 dagen per week, werden in dit gesprek teruggedraaid, naar 3 dagen per week. Volgens de consulente was dit het maximaal toegestane hoeveelheid dagdelen, wat binnen de MGRS-LN toegestaan was. Ik twijfelde ten eerste hieraan. Ik heb de consulente na deze bijeenkomst hierover nogmaals aangesproken dat dit mijns inziens niet klopt. Navraag bij verschillende instanties, bevestigde mijn gedachten hierover. Vervolgens heb ik consulente gevraagd mij aan te tonen waar dat staat in de verordening van de gemeente Genneep. De consulente kon hierover geen duidelijkheid geven. Alle betrokken hulpverleners zien de noodzaak van 4 dagen dagbesteding en hebben onderbouwd waarom het nodig is voor deze cliënt. Echter de consulente blijft bij haar besluit.

Uitblijven dienstverleningsovereenkomst

Ondertussen zitten we al op 28 mei en is het zeer noodzakelijk dat wij nu weten, zowel voor het belang van de cliënt als van Bougie, wat de status is van de dienstverleningsovereenkomst en het PGB. Ik heb dan al één maandbetaling gemist. Als ik de betrokken consulente hiernaar vraag, krijg ik als antwoord dat zij geen persoonlijke informatie met mij mag delen. Ik vraag geen inhoudelijke informatie over de cliënt, ik vraag naar de status van mijn overeenkomst.

Op 20 juni mail ik weer over de 2e gemiste betaalronde van de SVB, deze stuur ik wederom door naar de consulent en een cc naar de teammanager Sociaal Domein. Van beide geen antwoord.

Maandag 22 Juli de 3^e betaaldag gemist. Nog steeds niets gehoord van de gemeente Genneep!

En dit terwijl wij op 26 januari 2024 gestart zijn om dit tijdig te regelen.

Alle benodigde papieren liggen volgens de consulente sinds 22 juli bij de SVB, (hoor ik van ouders) waar een verwerkingstijd van 2 a 3 maanden eerder regel is dan uitzondering. Met een beetje geluk krijg ik in september of oktober met terugwerkende kracht de betaling. 6 maanden later!

Als kleinschalige aanbieder ben je enorm kwetsbaar voor dit soort situaties, alles loopt gewoon door, alleen de betalingen niet. Als ¼ van je inkomen moet missen voor een aantal maanden dan wordt het moeilijk.

Nu begrijp ik steeds vaker, waarom er zo weinig plekken zijn als Bougie!

Daarnaast wil ik graag beschrijven wat het uitblijven van duidelijkheid voor cliënt betekend.

Wat ik zie:

Cliënt is de afgelopen maanden voortdurend bezig met de vraag; "Weet je al wat, is er al duidelijkheid, wat duurt het weer lang, zal wel weer niet door gaan, 't zou ook eens niet", en zo verder.

Als ik tegen hem zeg, laat jij dat maar los, komt wel goed, zegt cliënt: "maar ik vind het ook zo vervelend voor jou! Altijd gezeik met de gemeente Genneep".

Naast wat het doet met hem maakt hij zich ook zorgen om mij.

Het afgelopen jaar heb ik een enorme groei gezien bij cliënt. Hij wil vooruit, ziet zelf dat hij daar hulp en ondersteuning bij nodig heeft. Hij is reflectief naar zichzelf en durft eerlijk terug te kijken naar het

verleden en volgt zijn therapie. Het helpt hem. Hij groeit en neemt verantwoordelijkheid voor zijn proces. Weet steeds beter wat hij wil en ook wat hij niet meer wil/kan.

Clïënt komt van ver en heeft in het verleden behoorlijk wat trauma's opgelopen. Ook daar is hij mee aan de slag gegaan en heeft enorm veel baat gehad bij EMDR, die heftig voor hem was, maar hij heeft het gedaan.

Eén van cliënt's trauma's heeft zeker ook te maken met de hulpverlening, die telkens maar niet goed op gang kwam, die niet passend was, die niet verder keek, die hem de dag voor zijn 18e gewoon op straat zetten. Niemand was ondertussen bezig geweest met een passende vervolgplek of andere oplossing. Ik volg cliënt al vanaf zijn 15^e levensjaar. Ik ken hem als een jongen die echt wel wil, maar vaak op beslissende momenten in de steek wordt gelaten door het systeem, door hulpverlenende instanties en of gemeenten. Hij vraagt nu los van alle gedwongen maatregelen, help mij nog even een stuk verder, het gaat goed met mij, maar laat mij nu nog niet los. Ik wil niet kwijt wat ik heb opgebouwd, ik heb nog het één en ander te leren. Voor nu voelt het nog niet veilig genoeg om het alleen te doen.

Hoeveel jongvolwassenen doen dat. Ik vind dat sterk van hem. Dat zou je moeten belonen, niet moeten straffen. En ik denk dat cliënt zich nu gestraft voelt.

De opmerking, "ik kan beter maar weer een strafbaar feit plegen, dan krijg ik wel de hulp die ik nodig heb", is alweer voorbijgekomen.

Het voorstel in het door de Wmo consulente opgestelde leefzorgplan is mijns inziens niet gebaseerd op de hulpvraag van cliënt, maar gebaseerd op het financiële plaatje, de kosten voor de gemeente. Helaas zie ik steeds vaker dat daar alleen op de korte termijn gekeken wordt.

Dat kost nu te veel geld, maar dat is mijn inziens een klassieke denkfout, investeer nu iets meer tijd, aandacht, zorg en kijk naar behoeften. Dat levert op de lange termijn een gezonde jongeman op die niet alweer in de steek gelaten wordt, maar zich gesteund voelt en die daarna stevig en zonder ondersteuning zijn leven zelfstandig voort kan zetten. Alleen maar winst zou ik zeggen,

Voor iedereen, ook voor de gemeente én de gemeentelijke financiën!

Deze periode heeft zo veel onrust en onzekerheid naar boven gebracht dat cliënt wiebelt, Ik heb hem in het afgelopen jaar niet zo gezien als de afgelopen 4 maanden. Puur door deze situatie.

Boosheid, frustratie, kort lontje, weer bier aan het drinken, medicijnen nodig om te kunnen slapen, een kapotte televisie. Makkelijke klussen worden nu moeilijke klussen.

Gelukkig blijft hij praten, deelt hij zijn gevoelens en mogen wij hem nu bijsturen, dat accepteert hij gelukkig, maar het maakt maar weer eens duidelijk hoe kwetsbaar cliënt is.

Laten we er samen voor zorgen dat cliënt snel de duidelijk krijgt die hij nodig heeft en er passende ondersteuning komt bij de hulpvraag die hij heeft. En dat ook nieuwe zorgvragen van anderen goed worden opgepakt door de Wmo consulenten en hun managers.

Daarnaast wil ik aangeven dat ik mij, als aanbieder van de toch al veel te weinig beschikbare dagbestedingsplekken in de regio, verbaast heb over de respectloze wijze waarop ik behandeld ben. Volgens mij zou je deze plekken moeten koesteren.

Met vriendelijke groet,

Marie-José Lemmen

Bougie sleutel tot Succes